

Sygn. akt III Ca 872/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Leszek Dąbek

Protokolant Aleksandra Sado - Stach

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2017 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa K. P.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej Oddział w Polsce z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 15 grudnia 2016 r., sygn. akt I C 1350/16

- 1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 2 w ten sposób, że nie obciąża powódki kosztami procesu;**
- 2. oddala apelację w pozostałej części;**
- 3. nie obciąża powódki kosztami postępowania odwoławczego.**

SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 872/17

UZASADNIENIE

Powódka K. P. żądała zasądzenia na jej rzecz od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej Oddziału w Polsce z siedzibą w W. kwoty 600 EUR z ustawowymi odsetkami od dnia 28 01 2016r. oraz zwrotu kosztów procesu.

Uzasadniając żądanie twierdził, że należy jej się od pozwanej odszkodowanie

w dochodzonej kwocie, gdyż z powodu awarii samolotu w dniu 9 11 2015r, został anulowany jej wylot z K. do F.

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach sporządził w dniu 18 05 2016r. nakaz zapłaty w którym polecił pozwanej zapłacić powódce dochodzone należności.

Pozwana (...) Spółki Akcyjnej Oddziału w Polsce

z **siedzibą w W.** wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym wносиła

o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na jej rzecz od powódki zwrotu kosztów procesu.

W sprzeciwie między innymi podnosiła, że jest zwolniona od odpowiedzialności za wypłatę odszkodowania, gdyż przyczyną odwołania lotu był strajk personelu pokładowego zorganizowany przez związek zawodowy (...), a skala strajku była bardzo duża co uniemożliwiło jej zastąpienie personelu samolotu innymi wykwalifikowanymi pracownikami (tylko w pierwszym dniu strajku 6 11 2015r. odwołanych zostało 290 lotów, co dotknęło 37.500 pasażerów i w kolejnych 8 dniach strajku była zmuszona odwołać 4.804 lotów, co stanowiło 44,4% wszystkich zaplanowanych lotów i w sumie dotknęło 574.908 pasażerów).

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach w wyroku z dnia 15 12 2016r. oddalił powództwo oraz orzekł o kosztach procesu.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach rozstrzygnięcia przywołał wskazane w uzasadnieniu wyroku regulacje prawne w tym regulację art. 5 ust. 3 Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 02 2004r. zgodnie z którą przewoźnik jest zwolniony od obowiązku wypłaty rekompensaty, jeżeli może dowieść, iż odwołanie lotu zostało spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć, mimo podjęcia wszelkich racjonalnych działań. Następnie dokonała oceny poczynionych ustaleń a w jej ramach stwierdził, że strajk przewoźnika stanowi w stosunku danego przewoźnika lotniczego – pracodawcy zdarzenie zewnętrzne na która nie miał

on wpływu i któremu nie mógł on zapobiec, gdyż nie można żądać od niego spełnienia wszelkich żądań strajkujących w celu zapobieżenia strajkowi. Wskazał,

że z powodu ilości odwołanych rejsów i liczby przewożonych w nich pasażerów nie było realnych technicznych możliwości zniwelowania w całości strajkowi personelu pozwanej. W konkluzji ocenił, że z tych powodów „pозwana udowodniła zajście po jej stronie przewidzianej w przywołanej regulacji prawnej przesłanki egzoneracyjnej zwalniającej jej od odpowiedzialności odszkodowawczej” i uznał powództwo za bezzasadne. O kosztach procesu orzekł w oparciu o regulacje

art. 98 k.p.c.

Orzeczenie zaskarżyła **powódka K. P.**, która wносиła

o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa oraz zasądzenie

na jej rzecz od pozwanej zwrotu kosztów procesu.

Zarzuciła, że przy ferowaniu wyroku naruszono wskazane w apelacji regulacje prawa procesowego i materialnego.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Sąd pierwszej instancji trafnie zakwalifikował dochodzone roszczenia,

a następnie prawidłowo rozpoznał sprawę.

Ustalenia faktyczne składające się na podstawę faktyczną orzeczenia w znacznej części dotyczą faktów bezspornych pomiędzy stronami a w pozostałym zakresie mają podstawę w informacjach zawartych we wskazanych w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia wiarygodnych źródłach dowodowych.

Powódka w ramach podniesionego zarzutu w istocie kwestionuje dokonaną przez Sąd Rejonowy ocenę prawną ustalonego stanu faktycznego oraz co należy podkreślić przywołuje nowe – nie podnoszone w toku postępowania – okoliczności (stosownie do regulacji zawartej w art. 381 k.p.c. podlegały one pominięciu), przez co zarzuty te nie mają wpływu na powyższą ocenę.

Z tych też względów Sąd odwoławczy przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego w swym zasadniczym zarysie jest prawidłowa i Sąd odwoławczy ją podziela i przyjmuje za własną (orzecz. SN z dn. 26 04 1935r. III C 473/34, ZB. Urz. 1935r. nr 12, poz. 496).

Dochodzone roszczenia mają prawne umocowanie w art. 5 ust. 1 lit c

i art. 7 ust. 1 lit a rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego

i Rady z dnia 11 lutego 2004r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania

i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91.

Z poczynionych przez Sąd Rejonowy i bezspornych pomiędzy stronami ustaleń faktycznych wynika, że pozwana nie wywiązała się z łączącej strony umowy (odwołała lot na który powódka miała wykupiony bilet), co w świetle przywołanej regulacji prawnej - co do zasady - prowadziło do powstania po stronie powodowej względem pozwanej roszczenie o zapłatę odszkodowania.

Do odwołania lotu doszło jednak na skutek rozpoczętego 3 dni wcześniej

i nie zapowiedzianego wcześniej strajku personelu pokładowego pozwanej (strajk rozpoczął się w dniu 6 11 2015r. a lot miał się odbyć w dniu 9 11 2015r.),

którego skala była tak duża, że w ramach posiadanych przez pozwaną potencjału technicznego i kadrowego nie było możliwe zrealizowanie lotu, na który powódka miała wykupiony bilet (w sprawie bezspornym było, że tylko w pierwszym dniu strajku odwołanych zostało 290 lotów, co dotknęło 37.500 pasażerów a w kolejnych 8 dniach strajku była zmuszona odwołać 4.804 lotów, co stanowiło 44,4% wszystkich zaplanowanych lotów i w sumie dotknęło 574.908 pasażerów).

Dlatego Sąd pierwszej instancji trafnie ocenił, że w zgromadzonym

w sprawie materiale należy przyjąć, iż zrealizowana została przewidziana

w art. 5 ust. 3 Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 02 2004r. przesłanka zwalniająca pozwaną od obowiązku wypłaty powódce dochodzonej rekompensaty.

Znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym wyroku,

przez co w tej części apelacja jest bezzasadna w rozumieniu regulacji art. 385 k.p.c. i jako taka z mocy tej regulacji podlegała ona oddaleniu.

Z uwagi na istniejące uzasadnione wątpliwości faktyczne i prawne dotyczące zagadnienia skutecznego zwolnienia się przez pozwaną od obowiązku wypłaty powódce dochodzonej rekompensaty sprawa miała niewątpliwie wątpliwy charakter, a skarżąca wnosząc pozew działała w uzasadnionym przeświadczeniu, iż rekompensata ta jej się należy.

W połączeniu z faktem, iż pomiędzy stronami występują rażące dysproporcje w sytuacji materialnej powoduje to, iż w sprawie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek o którym mowa jest w art. 102 k.p.c., co z mocy zawartej

w nim regulacji prawnej powinno być prowadzić do nie obciążania powódki kosztami.

Nie znalazło to prawidłowego odzwierciedlenia w zaskarżonym wyroku.

i w tej części apelacja była uzasadniona, co z mocy regulacji prawnej zawartej

w art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. prowadziło do zmiany zaskarżonego wyroku w części orzekającej o kosztach procesu i nie obciążania powódki obowiązkiem ich uiszczenia.

Reasumując zaskarżony wyrok w części orzekającej o zasadności roszczeń cywilnoprawnych jest prawidłowy i dlatego apelację powódki w tej części jako bezzasadną oddalono w oparciu o regulację art. 385 k.p.c. a części dotyczącej kosztów procesu jest ona uzasadniona, co przy zastosowaniu regulacji w art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. prowadziło do zmiany zaskarżonego wyroku i nie obciążania powódki kosztami procesu.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono w oparciu o regulację art. 102 k.c. z tych samych względów, którymi kierowano się przy orzekaniu zasadności zaskarżonego rozstrzygnięcia o kosztach procesu za pierwszą instancję.

SSO Leszek Dąbek